

Ingen er så tryk i fare

Tekst: Lina Sandell, 1856

Melodi: Svensk, 1800-tallet

Ingen er så tryk i fare
som Guds lille børneskare,
fuglen ej i skjul bag løvet
stjernen ej højt over støvet.

Herren selv på Zions bjerge
for sit folk er skjold og væрге,
vil sig over os forbarme,
bære os på fader arme.

Ingen nød og ingen lykke
af hans favn os bort skal rykke.
Han, den bedste ven blandt venner,
al vor trang og længsel kender.

Vore hovedhår han tæller,
hver en tåre, som vi fælder.
Han os føder og os klæder,
midt i sorgen han os glæder.

Om han tager, om han giver,
samme Fader han dog bliver.
Og hans mål er kun det ene,
barnets sande vel at tjene.

Fryd dig da, du lille skare!
Jakobs Gud vil dig bevare.
På hans mindste vink må alle
fjenderne til jorden falde.

Og når endt er kampens dage,
endt hver jordisk nød og klage,
kalder os vor Faders stemme
til en evig fryd derhjemme.